

la tribuna

Felber, el model (i II)

M'agradaria saber per què l'IRPF es basa de forma desproporcionada en la renda del treball

ROGER PADRENY CARMONA

Com més social, ecològica, democràtica i solidària sigui l'activitat, millors seran els resultats del balanç del bé comú assolits. I això comportarà conseqüències positives per a les empreses, ja que les que obtinguin bons balanços del bé comú, gaudiran d'avantatges legals. Entre aquests avantatges trobem: crèdits barats, taxes d'impostos reduïdes, aranzels avantatjosos, privilegis en compra pública i a l'hora de repartiment de programes de recerca... Per tant, l'entrada al mercat es veurà més afavorida pels productes i serveis dels actors ètics que els dels no ètics, indecents i no ecològics. A més a més, no només serà l'Estat qui premiarà aquestes empreses, sinó que els mateixos ciutadans-consumidors premiaran de forma directa aquelles empreses que contribueixin a l'interès comú i compartit. Per fer-ho, es podria incloure en els productes de l'empresa una qualificació referent al seu resultat en el "balanç del bé comú". Així mateix, aquells ciutadans que volguessin tenir més informació del resultat en qüestió, podrien accedir-hi amb qualsevol aparell electrònic amb connexió a Internet. Per fer-ho, s'inclouria al costat del resultat numèric, una mena de codi sen-

sible a la càmera de l'aparell mòbil o tauleta, per exemple, que connectaria amb una aplicació instal·lada en l'aparell.

Deixant de banda aquests tecnicismes, l'important és el fet que seria el mateix ciutadà qui premiarà les empreses amb un millor resultat, podent exercir més control i més llibertat de selecció sobre l'empresa, fet que no té ara, tot i trobar-nos dins un suposat "lliure mercat".

No obstant l'exposat, Felber també considera que perquè aquest model funcioni eficientment, aquesta economia ha d'ésser més humana i, com hem dit,

estat al servei del ciutadà, sobretot el més desafavorit. D'aquesta manera, afegeix que és també fonamental l'elaboració d'un sistema fiscal solidari i proporcional, on qui més tingui, més contribueixi. L'objectiu final, així, és actuar vers una societat més cohesionada i menys desigual. I hi afegeix que és determinant establir uns tributs bàsics perquè l'Estat obtingui els ingressos necessaris per tal d'assegurar determinats drets als seus ciutadans.

Si observem l'actual marc fiscal andorrà, ens podem adonar de dues noves qüestions. En primer lloc, davant l'increment d'inver-

sions desmesurades que afecten la de despesa pública dels últims anys, la necessitat d'introduir nous tributs com l'IRPF o IS. En segon lloc, la mala praxi i insolidaritat d'aquests impostos.

Si bé és cert que l'actual Govern ha decidit harmonitzar el marc fiscal a fi i efecte de poder establir millors relacions amb l'exterior (sobretot amb els països veïns), també ho és més el fet que aquestes dues noves figures recaptatòries han estat una mesura obligada i a "contracor" (cal recordar que no incloïen en el seu programa electoral i que membres del partit que governa havien durament criticat en un passat) per tal de reduir la despesa pública. Pel que fa al segon punt, m'agradaria saber per què les senyores i els senyors *taronja* que ocupen la majoria "hiperabsoluta" del Consell General decideixen aplicar un "IRPF" que es basi de forma desproporcionada en la renda del treball, amb un pes mínim de les rendes del capital mobiliari o els guanys patrimonials. Quin és el motiu pel qual els dividendes estiguin exempts de tributació? També, em pica la mosca quan busco el significat pel qual els dividendes de les Sicav (societats de gestió i inversió financera intragrup), que només tributen en un

irrisori 2% en l'impost de societats, estiguin exempts. Per últim, i dels rendiments provinents d'organismes d'inversió col·lectiva (OIC), que tributen en l'impost de societats al bon preu del 0%, què en fem? No m'allargo, tenint en compte l'exposat i els "grandiosos" tipus de gravamen de l'actual "IS", voldria saber si també l'inclourien en l'essència de la solidaritat i equitativitat com aquest nou "IRPF" presentat.

Aquests són un parell d'exemples que ens mostren que a Andorra encara hem de fer camí si volem aconseguir una societat més solidària, cooperativa i cohesionada. L'Andorra actual té noves necessitats i reptes i no podem arrelar-nos en aquest passat històric, basat en una economia beneficiada en gran part per tenir certs privilegis fiscals. Crec fermament en un model fiscal que es basi en els principis de la solidaritat, equitativitat i proporcionalitat, i és vergonyós i preocupant quan, a dia d'avui, trobem grups de ciutadans que critiquen i rebutgen la introducció de nous tributs. Tenim el privilegi de ser un petit Estat que facilita la gestió i l'assumpció de resultats. Felber ens mostra un model diferent al nostre. A nosaltres ens toca decidir quin model volem.